

Consilia Seu Responsa Juris

Schmalzgrueber, Franz

Augusta Vindelicorum & Ratisbonae, MDCCXL

Cons. XLIX. Consecrationis. asseritur, competere Episcopo
Consecrationem Ecclesiæ Exemptæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72304](#)

tionem ab isto impetrandam. Et hinc 2. si ille sic obtinuisset Beneficium, incurrit per dicta num. 3. pœnas illas, quæ per SS. Canones contra Simoniacos constitutæ sunt, inter quas præcipùè est nullitas collationis Beneficii, per præsentationem, dependenter à tali intercessione factam, obtenta. Quæ nullitas 3. locum habet, etiam si ipse, qui pecuniam intercessori promisit pro patrocinio impetrando, nescivisset, hanc promissionem simoniacam esse, adeóque processerit bona fide; nam hac ignorantia, & bona fides solùm excusat à peccato, non autem nullitatem collationis sanat, à pari cum casu relato num. 3. ubi dictum, collationem manere nullam, etiam si non ipse, sed alius, ipso ignorantie, promissionem pecuniæ pro intercessione apud Patronum, vel collatorem mediatori fecissent, eamque, Beneficio obtento, solvisserent. Neque in casu substrato excusasset Olympium, 4. licet per hujus intercessionem intendisset, ut removatur à consecratione Beneficij quæstionis indignus; quia per istam Olympius intendisse censetur non tam remotionem indigni, sed potius, & principaliter collationem Beneficij faciendam sibi: quo casu hujusmodi promissio, & datio sine Simonia juxta num. 8. in praxi vix fieri potest.

10. Verum, quia in hoc casu Olympius intercessionem pro Beneficio impetrando non petuit à Mediatore suo, sed in hunc finem eundem duntaxat assumpsit, ut preces suas Patrono proponeret, quas eidem, tanquam Principi, eique acatholico tum ob locorum magnam distantiam, tum ob excessivos sumptus, quos facere in Ministerios illius, & Aulicos pro accessu parando debuisset, offerre cum spe obtainendæ

gratia ipse non potuisset, promissionem; & dationem 100. fl. quam huic suo mediatori fecit pro labore, per annum integrum locato impigrè, censeo à Simonia virtio, pœnisque liberam esse, adeóque ipsum Olympium Beneficium, per preces suas ita propositas impetratum, tutâ conscientiâ retinere posse. Nam imò qui aliquid temporale dat, vel promittit Ministerio, aut famulo Patroni, vel Collatoris, ut iste audientiam sibi ad ipsum procuret, juxta num. 5. per hoc Simonia reus non fit. hoc autem fecit Olympius, interpellando mediatorem suum, ut quamvis non sibi, precibus tamen suis hujus industriâ pararetur aditus. Et esto, postulasset Olympius à Mediatore, ut pro se intercessionem ad Beneficium hoc obtainendum proponeret, zdò intentio tamen illius non fuit, ut 100. fl. quos dedit, promitteret pro ipsa intercessione, vel commendatione, sed pro labore, quem Mediator occasione hujus subire debuit, quod juxta num. 6. lictè fieri potest, saltem, si id, quod datum, vel promissum est, estimationem laboris non multum excedat. Videtur autem 3. id, quod promissum est, non excessisse estimationem laboris, à Mediatore adhibiti, qui in annum integrum extractus fuit: Et esto, excessisset aliquantum, non tamen excessisset rationem gratitudinis, quippe cùm hoc modo liberatus fuerit à satiis magnis expensis, quas in Aulicos Patroni Principis, ut aditum ad hunc impetraret, facere oportuisset. Unde, quod promisit, non pro vexâ iniustâ, ut ipse indigno, qui facile plus dedisset, præferretur, quod periculosem esse dixi num. 8. sed ad parcendum pecuniis suis promisso censetur.

CONSILIOUM XLIX.

In Causa consecrationis Ecclesiæ exemptæ per Ordinarium.

S U M M A R I U M .

1. *Facti species.*
2. *Ecclesia exempta consecranda sunt ab Ordinario loci.*
3. 4. *Ex Privilegio potest advocari alienus Episcopus, si proprius ultra quatuor menses consecrationem differat.*

C O N S I L I U M X L I X . C O N S E C R A T I O N I S .

F A C T I S P E C I E S .

I.

Cœlesia Parochialis
Reiningana, in-
corporata Monas-
terio Oelenber-
gensi, quod nunc
PP. Societatis JE-
SU possident, ita
statuēte S. Leone
IX. istius Funda-
tore, exempta est
ab Ordinario, solumque Pontifici Romano
subjecta. Nuper sic reparata est, ut novâ
consecratione indigeat.

Q U Ä R I T U R

*An opus sit speciali delegatione
Pontificis, qua potestas conse-
candi Ecclesiam exemptam concedatur
Ordinario?*

2.

R Esp. non esse opus tali delegatione ;
quippe cùm potestatem consecrandi
Ecclesiæ quascunque ipsi SS. Canones
per

*can. pia mentis 26. caus. 16. q. 7. c. nunc
autem 1. de Relig. Dom. & c. tua 2. de
consecr. Eccl. vel Altar.*

concedant Episcopo, intra cujus Dioce-
sin cœcta sunt. Proceditque hoc etiam
quoad Ecclesiæ Ordinum exemptorum ;
nam etiam hæc cum aliis monet

König ad tit de consecr. Eccl. vel altar. cit.
ab Ordinario loci consecrandæ sunt, ita,
ut huic functioni immiscere se alienus Epis-
copus, nisi cum licentia Episcopi proprii, ne-
queat, si que hoc faciat, præterquam quod
conveniri ad interesse posset, per

can. Episcopis 28. caus. 7. q. 1.

à celebratione missarum, item ex Decre-
to

Trid. sess. 6. c. 5. de reform.

à Pontificalium exercitio per annum ipso
jure suspenditur, tanquam exercens Ponti-
ficalia in alienâ Dioceesi.

3. Excipiuntur quidam à quibusdam DD.
ab hoc Decreto ii, qui speciale Privile-
gium, à Pontifice indultum, habent, ut
pro consecratione Ecclesiæ suarum re-

currere possint ad quincunx Episco-
pum : quale FF. Minoribus ab Honorio
IV. Carmelitis à Joanne XXII. & Societa-
ti JEsu à Paulo III. concessum est, si Epi-
scopus Dioecesanus consecrationem, hu-
militer postulatam, ultra quatuor menses
distulerit. Sed hoc Privilegium

*Matthæucc. in Offic. Eccl. c. 7. n. 13. §.
quatuor.*

putat revocatum esse à Trid. l. cit. ubi
prohibet, ne ullus Episcopus prætextu cu-
jusvis Privilegii Pontificalia in alterius
Dioecesi exerceat ; fit autem consecratio
Ecclesiæ cum Pontificalium exercitio. Sed
alii, qui post Tridentinum scripsérunt,
revocationis istius non meminerunt, po-
nuntque exceptionem prædictam sine limi-
tatione : de quo videantur

*Miranda Man. Pralat. tom. 2. q. 39.
art. 1. concil. 3. Lezan. summ. qq. Regul.
tom. 3. V. Ecclesia. n. 5. Tambur. de juri.
Abb. tom. 1. D. 23. q. 7. Barbos. jur.
Eccl. l. 2. c. 2. n. 33.*

Quidquid autem sit, ad resolutionem
præsentis quæstionis parùm interest, an
Privilegium hoc revocatum, vel non re-
vocatum sit ; nam, si revocatum est, ma-
net, quod Episcopus Dioecesis, & quidem
solus, & non aliis, nisi de illius licentia,
Ecclesiæ, etiam exemptas, consecrare de-
beat. Si autem revocatum non est, cum
Privilegia plus non valeant, quam verba
sonent, exempti pro consecratione Eccle-
siarum suarum prius implorare Episcopum,
in cuius Dioecesi illæ constructæ sunt, de-
bent, & post hanc implorationem demum,
si ille consecrationem ultra quatuor menses
distulerit, alienum Episcopum pro eadem
functione faciendâ invitare poterunt.
Manet ergo, cùm ipsum jus Episcopo Dio-
cesano potestatem consecrandi Ecclesiæ
exemptorum tribuat, eundem alia facul-
tate, à Pontifice delegatâ, opus non ha-
bere. Quare, sine lexione exemptionis, ut
absque nova facultate, à Pontifice datâ,
Ecclesiæ Reiningana consecrari ab Episco-
po, intra cujus Dioecesin illa sita est, po-
terit. Et hoc etiam procederet, etiam si Ec-
clesiæ isti tam largum Privilegium conces-
sum fuisset, ut non implorato Episcopo
proprio, consecrationem petere ab alieno
posset, quippe cùm Privilegio, sibi prin-
cipaliter concessa, nemo uti tenetur.

C O N S I L I U M L .
In causa Edicti, à Principe sæculari editi, contra
Matrimonia Pauperum.

S U M M A R I U M .

1. Facti species,

2. Rationes ex quibus Matrimonia Pauperum
prohibi-